

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 6P/15/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713200172
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Šimek
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2013:2713200172.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica samosudcom JUDr. Ivanom Šimekom vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: W. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Mesto M., t.č. ústavné zariadenie K. Z., zverený do náhradnej osobnej starostlivosti: W. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., t.č. na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou X. V., zamestnankyňou Okresného súdu Senica, dieťa zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici, dieťa rodičov: matka neb. W. K.Á., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom ČR, ul. M. XXX, N. I. T., zomr. XX.XX.XXXX a otec nesvojprávny W. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., zastúpený opatrovníčkou O. N., zamestnankyňou Okresného súdu Senica, za účasti Okresnej prokuratúry Skalica o nariadenie ústavnej starostlivosti, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e náhradnú osobnú starostlivosť W. K., ktorej bol mal. W. zverený rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 2P/89/2012-29 zo dňa 2.10.2012, s účinnosťou od 14.12.2012.

Súd n a r i a d' u j e nad mal. W. ústavnú starostlivosť s tým, že mal. W. sa umiestňuje do Reedukačného centra, XXX XX O. Y., s účinnosťou od 31.1.2013.

Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu mal. W. sumou mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované, neploleté dieťa podľa osobitného zákona, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred, a to Reedukačnému centru, XXX XX O. Y., s účinnosťou od 31.1.2013.

Nedoplatok na výživnom za čas od 31.1.2013 do 30.9.2013 v sume 215,50 eur je otec povinný zaplatiť Reedukačnému centru, XXX XX O. Y. do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica podal na tunajšom súde dňa 13. decembra 2012 o 15,15 hod. návrh na vydanie predbežného opatrenia podľa § 75a O.s.p., v ktorom navrhol, aby súd dočasne zveril maloletého W. do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosť rodičov do Diagnostického centra Z. - E. Z.. Návrh dôvodil tým, že mal. W. pochádza z manželstva W. K. a nesvojprávneho W. K.. Opatrovníčkou otca je jeho manželka W. K.. Rozsudkom Okresného súdu v Skalici č. Nc 490/97-20, zo dňa 30.1.1998 bola nad maloletým W. nariadená ústavná výchova, ktorá sa realizovala v Detskom domove v M.. Rozsudkom Okresného súdu v Skalici č. P 164/98-134 zo dňa 28.9.2004 súd zveril maloletého W. K. do pestúnskej starostlivosti V. Š. narodenej XX.XX.XXXX bytom M., U. Š. Č.. X. Koncom novembra 2011 sa s maloletým W. skontaktoval jeho otec a od toho času sa začali u maloletého prejavovať poruchy správania, narušil sa jeho vzťah k pestúnke. U pestúnov odmietal zotrvať, chcel byť so svojimi rodičmi

a ostatnými príbuznými, ktorí sa zdržiavali v N. I. T.. Na základe týchto skutočností Okresný súd v Skalici rozsudkom č. 2P 89/2012-29 zo dňa 2.10.2012 zrušil pestúnsku starostlivosť nad maloletým W. počnúc právoplatnosťou rozsudku zveril maloletého W. do náhradnej osobnej starostlivosti jeho sestry W. K. nar. XX.X.XXXX a rodičom určil povinnosť platiť na dieťa výživné. Súčasne súd zrušil ústavnú starostlivosť nad maloletým W. nariadenú Okresným súdom v Skalici. V N. I. T. maloletý W. býval so svojou sestrou W. K. v spoločnej domácnosti so svojimi rodičmi a starým otcom v rodinnom dome. Dom bol v osobnom vlastníctve jeho strýka, matkinho brata. Tu začal navštevovať i špeciálnu základnú školu, ôsmy ročník. Tiež tu navštevoval i detského lekára. Dňa 12.12.2012 sa dostavil na Mestskú políciu v K. mal. W. v sprievode sestry W. K., ktorá uviedla, že už nemôže zabezpečovať starostlivosť o brata W., jeho starostlivosť už nezvláda. Po odchode do N. vzťahy v rodine boli dobré iba krátky čas. Obaja rodičia však požívali alkohol, otec fyzicky napádal matku, hádok bol účastný i mal. W. a tieto prechádzali i do bitiek. Hádky a následné bitky vznikali z nedostatku peňazí v rodine. Alkohol požíval i mal. W., dostával sa do konfliktu s inými ľuďmi, vymeškával vyučovanie, jeho správanie sa rapídne zhoršovalo. Nejednen raz napadol fyzicky i svojho otca. Z dôvodu stupňujúcich sa hádok a napádání sám vlastník domu nesúhlasil, aby maloletý W. naďalej býval v ich domácnosti. Dňa 07.12.2012 otec bol opitý, bil matku. Mal. W. chcel matku ochrániť a lopatou opakovane udrel otca do hlavy. Podľa vyjadrenia W. nebola zavolaná ani polícia ani otec nevyhľadal lekárske ošetrenie napriek tomu, že sa jednalo o vážne a viditeľné poranenia. Po tomto incidente mal. W. so sestrou a matkou odcestovali do K., kde v ubytovni prespali 2 noci, a v pondelok sa vrátili do N. I. T.. Vlastník domu však nesúhlasil s ich pobytom v dome a preto dňa 12.12.2012 pricestovali do K., kde medzičasom prišiel už i otec dieťaťa. Keďže nemali možnosť žiadneho bývania prišli vo večerných hodinách na Mestskú políciu v K.. Pri riešení ďalšej starostlivosti o mal. W. sa zisťovali príbuzní, u ktorých by mohol mal. W. s W. prespať, prípadne by prevzali jeho osobnú starostlivosť. Boli oslovení starí rodičia mal. W., manželka K., ich dcéra E. O., títo však zásadne nesúhlasili ani s prespaním mal. W. v ich domácnosti. U iných príbuzných neboli vhodné podmienky pre pobyt maloletého. Z toho dôvodu bol zabezpečený pre maloletého a W. nocľah v Azylovom dome Emauzy v K.. Pri krátkom a informatívnom pohovore s matkou mal. W. i táto potvrdila, že ona ani nikto z príbuzných nemôže prevziať starostlivosť o maloletého a mal byť umiestnený do ústavného zariadenia. So svojim manželom i dcérou W. majú v úmysle po umiestnení W. sa vrátiť do N. I. T.. Pohovory s mal. W. a W. K. boli vykonané na Mestskej polícii v K. s každým samostatne. Mal. W. opísal situáciu v rodine rovnako ako W.. Potvrdil, že požíval alkohol, pil víno, obaja rodičia tiež pili i naďalej pijú. On sám už nahlásil v škole, že odchádza do K., je si vedomý, že bude umiestnený do ústavného zariadenia s čím je vyrovnaný. Jeho výchova, život, zdravie i priaznivý vývoj je vážne ohrozený. V rodine bola ťažká finančná situácia. Jeho sestra W. mala príjem iba z príležitostnej brigády - roznášanie letákov. V SR si nemohla požiadať o dávku a príspevky hmotnej núdzi z dôvodu, že sa zdržiavala v ČR. Ani v ČR si o tieto dávky nemohla požiadať z dôvodu, že tu nemala trvalý pobyt. Tento pobyt si nemohla vybaviť z dôvodu, že vlastník domu s týmto nesúhlasil. Matka mal. W. nemala žiadny príjem a mala vážne zdravotné problémy. Otec je zbavený spôsobilosti na právne úkony, je poberateľom invalidného dôchodku. Spláca poplatok za hospitalizáciu svojej manželky v nemocnici.

Okresný súd Skalica uznesením (predbežným opatrením) č.k. 1PPOm/2/2012-16 zo dňa 13.12.2012 dočasne zveril mal. W. do starostlivosti Diagnostického centra Z. - E. Z., G.I. U. X, XXX XX Z.. Súčasne súd uložil povinnosť každému z rodičov prispievať na výživu maloletého mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona, a to Diagnostickému centru Z.. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.01.2013.

Okresný súd Skalica uznesením č.k. 6P/15/2013-20 zo dňa 26.04.2013 začal konanie bez návrhu o nariadenie ústavnej starostlivosti nad mal. W..

Otec mal. W. je zbavený svojprávnosti, preto mu súd uznesením č.k. 6P/15/2013-26 zo dňa 12.08.2013 v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovil opatrovníka a konal s opatrovníkom.

Sestra mal. W. sa k návrhu nevyjadrila, toho času sa nachádza na neznámom mieste, jej súčasný pobyt sa súdu nepodarilo zistiť, preto jej súd uznesením č.k. 6P/15/2013-45 zo dňa 10.09.2013 v zmysle § 29 ods. 2 O.s.p. ustanovil opatrovníka a konal s opatrovníkom.

Kolízny opatrovník navrhol, aby súd zrušil náhradnú starostlivosť W. K. a nariadil nad mal. W. ústavnú starostlivosť s tým, že tento sa umiestni do Reedukačného centra O. Y..

Opatrovník otca ani opatrovník sestry mal. W. sa na pojednávanie nedostavili, predvolanie na pojednávanie im bolo doručené riadne a včas, svoju neúčast' neospravedlnili, o odročenie pojednávania nepožiadali. Keďže boli splnené podmienky dané v § 101 ods. 2 O.s.p., súd vec prejednal v ich neprítomnosti, prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom zástupcu kolízneho opatrovníka, zástupcu okresnej prokuratúry, obsahom pripojeného spisu 2P/89/2012 a 2PPom/2/2013, úmrtným listom, správami RC O.Ľ. Y., správami ÚPSVaR Senica a ostatnými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 2P/89/2012-29 zo dňa 02.10.2012 súd zrušil pestúnsku starostlivosť nad maloletým W. počnúc právoplatnosťou rozsudku a zveril maloletého W. do náhradnej osobnej starostlivosti jeho sestry W. K. nar. XX.X.XXXX a rodičom určil povinnosť platiť na dieťa výživné. Súčasne súd zrušil ústavnú starostlivosť nad maloletým W. nariadenú Okresným súdom v Skalici č.k. NC 490/97-20 zo dňa 30.01.1998. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 01.11.2012. Návrh podala pestúnka mal. W. z dôvodu, že mal. W. opustil jej domácnosť a zdržiava sa v domácnosti svojich rodičov.

Okresný súd Skalica uznesením (predbežným opatrením) č.k. 2PPom/2/2013-12 zo dňa 30.01.2013 dočasne zveril maloletého W. do starostlivosti nahrádzajúcej starostlivosť rodičov do Reedukačného centra, O. Y. a rodičom určil povinnosť prispievať na výživu mal. sumou 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa osobitného zákona. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť v časti nariadenia dňa 30.01.2013. Súd v danom konaní mal za to, že bola osvedčená naliehavá potreba predbežnej úpravy starostlivosti o maloletého W.. Výchova maloletého, jeho priaznivý vývoj bol vážne ohrozený. Sestra mal. W. starostlivosť o maloletého nezvládala. Uznesením OS Skalica č.k. 1PPOm/2/2012-16 zo dňa 13.12.2012 bol mal. W. dočasne zverený do starostlivosti Diagnostického centra Z. - E.K. Z.. Od začiatku pobytu utiekol asi päťkrát, naposledy dňa 15.01.2013. Dňa 29.01.2013 boli kontaktovaní zo sociálneho oddelenia v Z., že maloletého zachytila polícia, bol špinavý, hladný. Sestra maloletého a matka odmietla vykonávať starostlivosť nad maloletým, otec je nesvojprávny. Neboli známe žiadne iné vhodné osoby na prevzatie starostlivosti o maloletého.

Z výsluchu zástupcu kolízneho opatrovníka mal súd preukázané, že mal. W. momentálne nie je na úteku nachádza sa v ústavnom zariadení. Momentálne sa nachádza v ústavnom zariadení K. Z. na základe dohody s O. Y.. Ústavnú starostlivosť však navrhol nariadiť a mal. umiestniť do Reedukačného centra O.Ľ. Y.. Sestra mal. sa naďalej nemôže starať o mal. W., nemá vytvorené vôbec podmienky, nemá vlastné bývanie. Túla sa a žije po rôznych mestách, teraz v meste K.. Sestra mal. sama odovzdala pred nariadením predbežného opatrenia s tým, že sa o neho starať nemôže. Matka zomrela, otec je nesvojprávny a iné osoby, ktoré by prevzali starostlivosť mal. W. nie sú známi.

Zástupca Okresnej prokuratúry Skalica uviedol, že taktiež navrhuje zrušiť náhradnú osobnú starostlivosť nad maloletým a nariadiť ústavnú starostlivosť s umiestnením do Reedukačného centra O. Y..

Zo správ Reedukačného centra O. Y. mal súd preukázané, že mal. W. opakovane utekal aj z predchádzajúceho zariadenia, silné útekové tendencie stále pretrvávajú, na úteky navádza aj iných chlapcov. Dohovory nie sú účinné, rovnako ani tresty podľa vnútorného poriadku zariadenia. Mal. W. je extrovertne ladená simplexná osobnosť so zníženým intelektom. Je impulzívny, má zníženú frustračnú toleranciu a oslabené autoregulačné mechanizmy, je afektívne ladený, egocentrický. Bývalá pestúnka mu posielala balíky, sestra sa o neho pravidelne zaujíma, chodí ho navštevovať, jej návštevy na neho však pôsobia negatívne, často po nich utečie. Sestra žije túlavým spôsobom života, žobre a občas prespáva v charite. Reedukačné centrum súhlasí s prijatím mal. W. do ich zariadenia.

Zo správ Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici mal súd preukázané, že sestra mal. W. prespáva v nocľahárni Oblastnej charity K., môže sa tam zdržiavať len v noci. Zdržiavala sa tu donedávna aj s jej matkou, ktorá však zomrela. Sestra maloletého je momentálne jedinou príbuznou, ktorá má k nemu vybudovaný pozitívny vzťah, avšak t.č. nemá vytvorené podmienky na výchovu maloletého. Otec maloletého je nesvojprávny. Bývalá pestúnka maloletého V. Š. je s maloletým v pravidelnom kontakte, je ochotná si ho zobrať na prázdniny. O pestúnskej starostlivosti však neuvažuje. T.č. nie je možné zabezpečiť starostlivosť o maloletého náhradnou osobnou starostlivosťou ani pestúnskou starostlivosťou. Pre maloletého je v súčasnosti výrazne potrebný reedukačný a vzdelávací proces.

Podľa § 47 ods. 2 Zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Zákon o rodine“) súd zruší náhradnú osobnú starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, zanedbáva maloleté dieťa alebo porušuje svoje povinnosti, urobí tak vždy, ako o to táto osoba požiada.

Podľa § 54 ods. 1 Zákona o rodine náhradná osobná starostlivosť alebo pestúnska starostlivosť má prednosť pred ústavnou starostlivosťou. Pred nariadením ústavnej starostlivosti je súd povinný vždy skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti.

Podľa § 54 ods. 2 Zákona o rodine súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak výchova maloletého dieťaťa je vážne ohrozená alebo vážne narušená a iné výchovné opatrenia nevedli k náprave alebo ak rodičia nemôžu zabezpečiť osobnú starostlivosť o maloleté dieťa z iných vážnych dôvodov a maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo do pestúnskej starostlivosti. Za vážne ohrozenie alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa.

Podľa § 54 ods. 3 Zákona o rodine ak súd nerozhodol podľa § 39 ods. 2 a 3 alebo podľa § 56, sú rodičia maloletého dieťaťa naďalej jeho zákonnými zástupcami a spravujú jeho majetok.

Podľa § 54 ods. 4 Zákona o rodine súd môže výnimočne nariadiť ústavnú starostlivosť aj vtedy, ak jej nariadeniu nepredchádzali iné výchovné opatrenia. Výnimočnosť prípadu a neúčelnosť iného výchovného opatrenia musí byť preukázaná.

Podľa § 54 ods. 5 Zákona o rodine súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, musí presne označiť zariadenie, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Pri rozhodovaní o nariadení ústavnej starostlivosti súd vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na citové väzby maloletého dieťaťa k súrodencom a na ich zachovanie.

Podľa § 81 ods. 1 Zákona o rodine, ak súd rozhodne o umiestnení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, pestúnskej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti alebo o uložení ochrannnej výchovy, upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať maloletému dieťaťu výživné.

Podľa § 81 ods. 2 Zákona o rodine, súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať dieťaťu výživné povinnosť, aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa

Podľa § 155 ods. 3 O.s.p., výrok rozsudku o plnení v peniazoch sa môže vyjadriť aj iným nezameniteľným spôsobom než vyčíslením, najmä s odkazom na presný spôsob určenia vyplývajúci z osobitného predpisu.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že je nevyhnutné zrušiť náhradnú osobnú starostlivosť sestry maloletého W. K., ktorej bol mal. W. zverený rozsudkom Okresného súdu Skalica č.k. 2P/89/2012-29 zo dňa 2.10.2012, s účinnosťou od 14.12.2012, nakoľko samotná sestra maloletého naďalej odmietla zabezpečovať starostlivosť o maloletého, keď dňa 12.12.2012 sa dostavil na Mestskú políciu v K. s maloletým W., pričom uviedla, že už nemôže zabezpečovať starostlivosť o brata, jeho starostlivosť už nezvláda. Napokon sestra maloletého nemá ani vytvorené základné podmienky, aby mohla naďalej zabezpečovať náhradnú osobnú starostlivosť o maloletého, nemá vlastné bývanie, vedie túlavý spôsob života.

Vzhľadom na zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti bolo potrebné zároveň rozhodnúť o ďalšej starostlivosti nad maloletým dieťaťom. Z vykonaného dokazovania a zisteného stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že je potrebné nariadiť ústavnú starostlivosť nad maloletým W.. V konaní bolo preukázané, že maloletý bol na základe predbežného opatrenia tunajšieho súdu dočasne zverený do starostlivosti Diagnostického centra Z., pretože sestra maloletého túto starostlivosť nezvládala vykonávať a odmietla naďalej vykonávať starostlivosť o maloletého, rovnako ani jeden z rodičov nebol schopný jeho starostlivosť zabezpečiť z dôvodu, že nemajú žiadne ubytovanie, peňažné prostriedky a požívajú alkohol. V súčasnosti však matka maloletého už nežije a otec je pozbavený spôsobilosti na právne úkony. Rovnako aj starí rodičia maloletého odmietli poskytnúť možnosť maloletému prenocovať v ich domácnosti čo i len jednu noc. Iní príbuzní, ktorí by mohli starostlivosť o maloletého zabezpečovať nie sú známy. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že skutočnosti, ktoré boli dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia opísané vyššie sa vykonaným dokazovaním vo veci samej preukázali a vedú k

záverom súdu o potrebe nariadenia ústavnej starostlivosti nad maloletým W.. Súd v zmysle § 47 ods. 2 Zákona o rodine zrušil náhradnú osobnú starostlivosť sestry maloletého a nariadil ústavnú starostlivosť, pretože výchova maloletého je vážne ohrozená. V súvislosti s nariadenou ústavnou starostlivosťou je potrebné uviesť, že nariadenie ústavnej starostlivosti je len krajným a výnimočným opatrením, avšak súd je presvedčený, že nariadenie tohto opatrenia je v záujme maloletého, jeho ďalšieho riadneho vývinu a vývoja jeho osobnosti, na zabezpečenie jeho riadneho výchovného prostredia nevyhnutné a nutné. V súlade s ustanovením § 54 ods. 5 Zákona o rodine súd v tomto rozsudku označil zariadenie, do ktorého ma byť maloletý umiestnený, a to Reedukačné centrum, XXX XX O. Y..

Súd v zmysle ust. § 81 ods. 1, 2 Zákona o rodine rozhodol o uložení povinnosti otca poskytovať maloletému výživné, s tým, aby určené výživné poukazoval zariadeniu, v ktorom sú maloletý umiestnený, t.j. Reedukačnému centru, XXX XX O. Y.. Pri určovaní výživného otca k maloletému súd prihliadol na odôvodnené potreby maloletého, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného, t.j. otca a dospel k záveru, že vzhľadom na pomery na strane otca súd určil otcovi povinnosť platiť na maloletého výživné v zákonom stanovenom minimálnom rozsahu v zmysle ust. § 62 ods. 3 Zákona o rodine, podľa ktorého je každý rodič (bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery) povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Týmto osobitným zákonom je zákon č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v spojitosti s opatrením, ktorým sa každoročne upravujú sumy životného minima, čo v súčasnosti predstavuje sumu 27,13 eur mesačne. Takto určené výživné je otec povinný v zmysle § 81 ods. 2 Zákona o rodine poukazovať vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred Reedukačnému centru, XXX XX O. Y.. Súčasne je potrebné uviesť, že bude povinnosťou otca každoročne sledovať výšku aktuálneho životného minima ustanoveného uvedeným právnym predpisom. Súd k tomuto poznamenáva, že v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 601/2003 Z.z., sumy uvedené v § 2 (t.j. sumy životného minima) sa upravia vždy k 1. júlu bežného kalendárneho roka.

Vzhľadom k určeniu výživného od 31.01.2013 vznikol otcovi nedoplatok na výživnom na maloletého vo výške 215,50 eur za obdobie od 31.01.2013 do 30.09.2013. Nedoplatok súd určil súčtom súm za jednotlivé mesiace, ktoré predstavovali 30% zo sumy životného minima, a to za 1 deň mesiaca 1/2013 sa jedná o sumu 0,86 eur, za mesiace 2/2013 až 6/2013 sa jedná o sumu 133,25 eur (30% zo sumy životného minima v zmysle zákona č. 601/2003 Z.z. = 26,65 eur; t.j. 5mesiacov x 26,65) a za mesiace 7/2013 až 9/2013 sa jedná o sumu 81,39 eur (30% zo sumy životného minima v zmysle zákona č. 601/2003 Z.z. = 27,13 eur, t.j. 3mesiace x 27,13). Sumu 215,50 eur je otec povinný zaplatiť Reedukačnému centru, XXX XX O. Y. do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, vzhľadom k tomu, že konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie len opatrovník otca a opatrovník sestry maloletého, a to do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave, štvormo. Ostatní účastníci konania sa po vyhlásení rozsudku vzdali práva podať odvolanie.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§251 ods. 1 O.s.p.)